

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera, v právní věci žalobce E. T., zastoupeného JUDr. Jitkou Šmídovou, advokátkou v Praze 3, Koněvova 150, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2003, čj. OAM-9395/VL-10-P08-2001, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2004, čj. 7 Az 169/2003 – 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.**
- II. Odměna advokátky JUDr. Jitky Šmídové se určuje částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 28. 4. 2003, čj. OAM-9395/VL-10-P08-2001, žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Rozhodnutí žalobce napadl žalobou podanou dne 19. 6. 2003 u Městského soudu v Praze.

V rámci žaloby žalobce uvedl, že žádá o ustanovení zástupce. Tuto žádost blíže neodůvodnil.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 29. 6. 2004, čj. 7 Az 169/2003-28, žádost žalobce o ustanovení právního zástupce zamítl. Podle předloženého potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech dospěl k závěru, že žalobce nemá žádný majetek ani příjem, dále však dovedl, že podal dostatečně určitou a srozumitelnou žalobu, která je způsobilá v soudním řízení věcného projednání; napadl konkrétní rozhodnutí žalovaného a řádně vymezil žalobní body. Nejsou tedy splněny podmínky pro ustanovení zástupce, protože to není třeba k ochraně práv žalobce.

Proti tomuto usnesení žalobce (dále též „stěžovatel“) brojil včas podanou kasační stížností. Namítl, že žaloba byla úplná jen proto, že potkal člověka, který mu ji pomohl sepsat. Sám by toho nebyl schopen a není proto schopen dostatečně hájit svá práva před Městským soudem v Praze. Dodal, že formulace návrhu žaloby je pouze prvním krokem, kterým bývá zahájeno řízení ve věci. Pro další průběh řízení nejsou jeho práva dostatečně zajištěna, i s ohledem na to, že se jedná o cizince bez potřebné jazykové a odborné výbavy.

Jakkoliv stěžovatel nepodřadil uváděné důvody žádnému z ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., zřetelně namítá nesprávné posouzení právní otázky podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Stěžovatel dále požádal o ustanovení zástupce pro potřeby řízení o kasační stížnosti. Rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2004 mu byla zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka JUDr. Jitka Šmídová.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil s tím, že stížnost směřuje proti procesnímu rozhodnutí.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. může předseda senátu navrhopateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Musí tak být splněny dvě podmínky: 1) předpoklad pro osvobození od soudních poplatků, 2) nutnost ochrany zájmů účastníka. V projednávané věci Městský soud v Praze shledal splnění první zákonné podmínky, neshledal však nutnost ochrany práv stěžovatele. Toto posouzení je správné. Zástupce bude ustanoven tehdy, jde-li o věc po stránce skutkové nebo právní složitou, a jestliže potřeba ochrany práv účastníka v soudním řízení vyjde najevo (např. z nekvalifikovaných podání účastníka, jímž se na soud obrací, apod.). Vzhledem k tomu, že největší nároky po odborné stránce klade na účastníka řízení formulování samotného návrhu (žaloby), navíc v poměrně krátkém časovém úseku, je právě obsahová a formální úroveň sepsané žaloby v úvodních fázích řízení správným kritériem pro závěr soudu o potřebě ochrany práv účastníka. Městský soud správně nahlédl, že žaloba obsahovala veškeré náležitosti podání, včetně vymezení rozsahu napadených výroků, žalobních bodů a návrhu rozsudečného výroku; tím byl formálně správně vymezen rozsah soudního přezkumu. Stěžovatel ostatně okolnosti sepsání žaloby až do vydání napadeného usnesení neobjasnil (v žalobě se omezil pouze na žádost o ustanovení zástupce bez uvedení důvodu takového opatření). Pak ale neměl městský soud důvod pochybovat o způsobilosti stěžovatele hájit si před soudem vlastní práva a zájmy. Lze souhlasit s městským soudem, že stěžovatel svými vlastními úkony učinil vše, co mohl podle právních předpisů k ochraně svých práv učinit, neboť se dostatečně kvalifikovaným způsobem obrátil na soud a v řízení před tímto soudem není právní zastoupení povinné.

Kasační stížnost tedy není důvodná a podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ji Nejvyšší správní soud zamítl. V rámci rozhodnutí ve věci samé posléze rozhodne městský soud rovněž o náhradě nákladů kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.). Zamítnutím kasační stížnosti zůstává ovšem nedotčeno právo žalobce požádat znovu o ustanovení advokáta, vzniknou-li proto nově zákonné důvody.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyně advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2x 1000 Kč za dva úkony právní služby - převzetí a příprava zastoupení a seps podání – doplnění kasační stížnosti a 2x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 1 písm. d) za použití § 11 odst. 3, § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. dubna 2005

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu